

گروهائی که موجب ناآرامی در درون الفتح شده اند.

تشکیلات خودگردان فلسطین با بحران سختی روبروست. بدنبال درگیری های غزه، فرستاده ویژه اومانیته با مسئولین بریگادهای ابوریش و شهدای الاقصی دیدار کرده است.

از: پی یر باربانسه، فرستاده مخصوص اومانیته از خان یونس، رفح (جنوب نوار غزه)
ترجمه بهروز عارفی

نوار غزه از چند هفته، بلکه از چند ماه پیش، آستان حوادث است. شرایط بد زندگی، خشم ناشی از سیاست ویرانگر گسترده اسرائیل و احساس محبوس بودن که مدام تحمل ناپذیرتر می شود، با هم جمع شده است. در این شرایط فقر بی نهایت، تحمل وضعیت زندگی برخی افراد مرفه تشکیلات خودگردان فلسطین بسیار سخت است. این مقامات صاحب اتومبیل های قوی پر زرق و برق و ویلاهای عجیب و غریب بوده و به ریش مردم می خندند. البته، نه کلیه رهبران چنین وضعی دارند و نه همه کارمندان فلسطینی چنین اند اما چند وصله ناجور مایه بدنامی کل تشکیلات گشته است. سازمان های اسلام گرا از چنین احساساتی بهره برداری می کنند. آنان در پوشش متون مذهبی از این حالت سرخوردگی نسبت به سازمان آزادیبخش فلسطین و به ویژه الفتح در نوار غزه، بهره سیاسی می برند.

تهیه مقدمات عقب نشینی اسرائیل

اعلام عقب نشینی احتمالی اسرائیل در پایان سال ۲۰۰۵، تاریخی که در «نقشه راه» (تهیه شده توسط «کوارنت» یعنی ایالات متحده، اتحادیه اروپا، روسیه و سازمان ملل متحد) هم برای تشکیل دولت فلسطین پیش بینی شده بود، تنش های سیاسی را تندتر می سازد. با اینکه گروه های اسلام گرا فعلا سکوت اختیار کرده اند، جناح های مختلف الفتح تلاش میکنند از طریق گروه های متفاوتی که از آغاز انتفاضه در دسامبر ۲۰۰۰، کمابیش از آنان پشتیبانی کرده اند، سیاست های خود را پیش ببرند. چند روزی است که این تنش به وضوح قابل لمس است. بدنبال گروگان گیری چهار فرانسوی (دو زن و دو مرد) و نیز رئیس پلیس فلسطین، غازی جیلی و یک افسر دیگر توسط گروه های مسلح مختلف، وابسته به بریگادهای ابوریش و بریگادهای شهدای جنین در نوار غزه، نیروهای امنیتی فلسطین به حال آماده باش درآمده اند.

تشکیل بریگادهای شهدای جنین، حاصل فعالیت کمیته های مقاومت مردمی است. اگرچه این گروگان ها خیلی زود آزاد شدند، مطالبات به قدرت خود باقی است. یکی از مسئولین گروه محمد نشلات اظهار داشت که «انگیزه ما از انجام این عملیات، افشای فساد در تشکیلات دولتی فلسطین است که جلی نمادی از آن است.» سرانجام رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین برای آرام ساختن اذهان، جلی را برکنار و ژنرال صائب العاجز را به ریاست سرویس های پلیسی نوار غزه منصوب کرد. اما علاوه بر آن، وی پسرعموی خود موسی عرفات را نیز به ریاست نیروهای امنیت ملی در آن ناحیه گماشت. گروه های مسلح، که خواهان اصلاحات واقعی هستند، باین تصمیم ابراز مخالفت کردند. دوشنبه [۱۹ ژوئیه] و با یک چرخش صدوشتاد درجه، عبدالرزاق مجایده به مسئولیت امنیت عمومی سرزمین های ساحل غربی و نوار غزه منصوب گشت. بدین ترتیب او بر موسی عرفات نیز که در رأس بخش امنیتی غزه ابقاء شده بود، نظارت خواهد داشت. دلیل این تصمیم دو نکته زیر است: پاسخ به اعتراضات خیابانی فلسطینی ها که با قدرتمندتر شدن موسی عرفات مخالف اند و نیز آماده کردن زمینه خروج اسرائیل از غزه. رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین به مردی پر قدرت نیازمند است که پس از تخلیه غزه قادر به انجام وظیفه شاق و ناخوشایند جلوگیری از وقوع هر حادثه ای باشد. شارون به طور نیمه رسمی اعلام کرده که با بروز کوچکترین حادثه ای دوباره در غزه مستقر خواهد شد. با وجود این، بحران سیاسی آشکار است. احمد قریع (ابوعلا) نخست وزیر استعفا داد و شورای بحران مرکب از ۷ وزیر تشکیل شد که بزودی با حضور یاسر عرفات جلسه خواهد داشت.

ملاقات با گروه های مسلح

بدین ترتیب، در روزهای آینده، غزه آرامش خود را احتمالا باز خواهد یافت. اما مسئله لینحل، فعالیت گروه های مسلح است که اطلاعات صحیحی درباره آنان در دست نیست و رسانه ها همواره از آن ها به عنوان «گروه های نزدیک به الفتح یاسر عرفات» یاد می کنند. در خان یونس خبرنگار اومانیته موفق شد با سخنگوی بریگادهای ابوریش و بریگادهای شهدای الاقصی گفتگو کند. وی از مبارزین گروه مسلحی است که در انتفاضه اول فعال بود. پس از

قراردادهای اسلو، در توافق با تشکیلات فلسطینی که پذیرفته بود که این گروه ها را آرام کند، این بریگاد که در آن زمان عقاب های الفتح نامیده میشد، سلاح را به کناری نهاد. اما اسرائیلی ها به وعده خود وفا نکرده و رهبر آنها احمد ابوریش را در ۲۸ نوامبر ۱۹۹۳ به قتل رساندند. از آن پس، این گروه نام ابوریش را برخود نهاد. این گروه تا آغاز انتفاضه دوم در سپتامبر ۲۰۰۰، فعالیت چندانی نداشت. اکنون، این گروه توسط عمار ابوسته اداره میشود که «به دلیل تعقیب اسرائیل کمتر تحرک دارد». ابو هارون، سی ساله، در آغاز شب در پستویی با ما ملاقات کرد. فاصله ما با برج نگهبانی اسرائیلی ها کمتر از دویست متر بود و صدای رگبار مسلسل ها و نیز نور فشفشه های نورانی در آسمان دال بر نزدیکی آن ها بود. او در زیر نور شمع و نور یک سینی پر از چایی از عملیات بریگادهای ابوریش صحبت میکرد. او مدعی بود که آن ها نخستین گروهی بودند که علیه اسرائیلی ها از گلوله واقعی استفاده کردند. وی سپس، از درگیری های [بندر] «ایلات» و همکاری شان با حماس یاد کرد. وی تأکید میکرد که «ما عمدتاً در ناحیه خودمان فعالیت میکنیم ولی اگر امکان ورود به اسرائیل داشتیم، می رویم». ابو هارون میگفت که گروه شان سوءقصد های دیگری نیز انجام داده ولی سازمانهای اسلام گرا مسئولیت آنرا به عهده گرفته ان: «هدف ما، مقاومت است نه صدور اطلاعیه».

اگر آنها در آغاز به الفتح نزدیک بودند، در حال حاضر خود را متعلق به «جریان اسلامی» می دانند. او بی آن که مستقیماً اعتراف نماید، اذعان داشت که ربودن چهار فرانسوی اشتباه بوده است. او میگفت: «ماتروریست نیستیم» و «ما برای مردم فرانسه احترام قائلیم. ما هرگز نگفته ایم که فرانسوی ها دشمنان ما هستند. بلکه عکس آنرا گفته ایم». او پس از چند بار اظهار تأسفاد ادامه داد «دشمن درجه اول ما اسرائیل است. اما ما ضد زدانی که در درون تشکیلات خودگردان فلسطینی قرار دارند نیز هستیم» مطالبات آن ها بر سه نکته زیر تکیه دارد: بازسازی خانه های ویران شده توسط اسرائیل در رفح، برکناری مسئولین فاسد و پیگیری سیاستی واقعی برای ریشه کن کردن بیکاری، هر چند ما شاهد فعالیت این گروه در صحنه و جنگ و گریزشان با اسرائیلی ها بوده ایم ولی نمیتوانیم بدرستی قدرت شان را ارزیابی کنیم. ابوهارون میگفت که هزار جنگجو دارند اما بر طبق اظهار برادر احمد ابوریش، به نام ابوقائد، که یک سال پیش، از این بریگاد جدا شده است، آنان دارای ۷۰۰ مرد مسلح و نزدیک به هفت هزار هوادار هستند. او که در اثر تحولات جدید گروه را ترک کرده نخواست توضیح بیشتری در این مورد بدهد. وی در اوت ۲۰۰۳ در فهرست فلسطینی های تحت تعقیب اسرائیل جای ویژه ای داشت. او خود را بیش از هر زمان دیگر «سرباز مقاومت فلسطین» میدانند. با وجود این، او ربودن فرانسوی ها را محکوم کرده و میگفت «خانواده ابوریش به خاطر این اعمال عذرخواهی می کند».

ما پادشاه را نخواهیم کشت

نمایندگان بریگادهای شهدای الاقصی در خان یونس، سیاسی تر بنظر میرسند و بویژه مستقیماً در چارچوب الفتح فعالیت مینمایند. یکی از آنها با اسم مستعار «ابوقاسم» هدف جنبش شان را چنین شرح میداد: «ما گروه مسلحی هستیم برای آزادی غزه و ساحل غربی و پایتخت ما بیت المقدس خواهد بود» از سه روز پیش نام آنان بطور خاصی بر سر زبان هاست. آن ها با انتصاب موسی عرفات مخالف بوده و او را «فاسدتر از مسئول قبلی» می دانند. آنان در به آتش کشیدن یک کلانتری وابسته به شهر یانی در خان یونس تردیدی به خود راه ندادند. روز یکشنبه (۱۸ ژوئیه)، در حاشیه یک تظاهرات آرام در رفح، به یک پاسگاه دیگر حمله کردند. درگیری ها بیش از شش ساعت طول کشیده بیست نفر از جمله سه پلیس زخمی شدند. سروان جهاد ابو العلاء به ما گفت: «در ساعت یک بامداد، آنان به ما اخطار کردند که ۵ دقیقه برای ترک محل وقت داریم، ما نپذیرفتیم و آن ها سه بار با آر پی جی تیراندازی کردند. خوشبختانه آسیبی وارد نیامد»، ... «نزدیک ساعت سه، درگیریها قطع شد ولی حادثه در خاطر ما ثبت شده است. به هر حال، این حمله نشان دهنده اراده بریگادهای شهدای الاقصی است. ابو قاسم اضافه کرد: «ما ترجیح می دهیم از راه های دموکراتیک عمل کنیم. ولی گاهی اوقات باید سلاح به دست گرفت. تسخیر باسنتیل نمونه خوبی ست. اما ما پادشاه را نخواهیم کشت. ما از عرفات مانند مردمک چشم خود مراقبت خواهیم کرد». مخاطب ما که آشکارا سنت شکن بود، با اطمینان در باره تصمیمات رئیس دولت خودگردان فلسطین می گفت: «آن ها آیه قرآن که نیستند، چرا نتوان آن ها را تغییر داد؟» با وجود این، او عقیده داشت که باید در درون الفتح انتخابات انجام شود. «اما، اطرافیان او مایل به تغییر هیچ چیز نیستند. زیرا از منافع شان می ترسند». می پرسیم آیا در تصمیم خود راسخ هستید؟ پاسخ داد: «ما تا ازمیان رفتن فساد مبارزه میکنیم و یک دولت دموکراتیک ایجاد خواهیم کرد. در این رهگذر، او اقداماتی را مثال زد که نخست وزیر سابق ابومازن قصد انجامش را داشت، «نه مثل ابو علاء که اصلاً کاری نکرده است».

در حال حاضر، مسئله کلیدی، سمت و سوئی است که دولت آینده فلسطین پیش خواهد گرفت و نیز ظرفیت آن در ادامه حیات. این امر بیش از جانشینی عرفات اهمیت دارد که برای همیشه مظهر ملی فلسطین باقی خواهد ماند. البته آرپل شارون هر چه در توان دارد برای جلوگیری از بحث متین و دموکراتیک به کار خواهد بست و به همین دلیل است که یاسر عرفات را در ستاد فرماندهی اش در رام الله محاصره کرده است.